

ת"פ 28280/06/14 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עמרם גריב, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 28280-06-14 מדינת ישראל נ' גריב

בפני
כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל - המאשימה
בעניין:

נגד
עמרם גריב - הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיון צדיק

ב"כ הנאשם עו"ד יזהר קונפורטי

הנאשם בעצמו

גזר דין

לאחר ניהול הליך ממושך של הוכחות, הורשע הנאשם בשתי עבירות של אימים.

העובדות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ותמציתן בקליפת אגוז כדלקמן.

נגד הנאשם התנהל הליך פלילי בבית משפט השלום בירושלים. לאחר שהורשע בדינו, ובשל שהשופטת שהרשיעה אותו מונתה לבית המשפט המחוזי, הועבר בדיון בעניינו למותב אחר. הדבר לא נשא חן בעיני הנאשם והוא ביקש לא אחת לשנות החלטה זו וללא הועיל.

סוף דבר, נקבע דיון לשמיעת הטיעונים לעונש בפני כב' השופטת מאק-קלמנוביץ. (להלן: "השופטת").

מספר ימים לפני הדיון המיועד, ביום 1/6/14, הגיש הנאשם במזכירות ביהמ"ש בירושלים מעטפה ובה דיסק המיועד למסירה אישית לשופטת.

הדיסק אכן הועבר אל השופטת, היא עיינה בו עיון ראשוני והעבירה אותו למשמר בתי המשפט.

מדובר בדיסק שהצפיה בו אורכת כשלוש שעות וחצי ותוכנו פורט בהרחבה בהכרעת הדין.

הנאשם צילם עצמו והקליט עצמו לאורך יום שבת שלם במקומות צילום שונים ובעיקר על גג בית, כאשר הוא לבוש בתחתונים בלבד, שותה ומפצח גרעינים, שומע מוזיקה ומעלה מהגיגיו השונים.

למרבת הדברים אין כל רלבנטיות להליך המשפטי שהתנהל בעניינו של הנאשם ועל כן נדחתה טענתו כי בדיסק זה ביקש להעלות את טיעונו לענין העונש.

חלק מדבריו של הנאשם הופנו במישרין אל השופט או אל שופטים אחרים.

לאורך כל הצילומים נצפה הנאשם כאשר הוא שר, צוחק בצחוק פרוע, עושה תנועות עם ידיו, ומרבה בעשיית תנועות מגונות ובהפניית אצבע מאיימת, או הפניית תנועה מזלזלת.

הנאשם אף לא בחל בהרמת קול ובשימוש באינטונציה מאיימת, בשימוש בביטויים מאיימים וכוחניים, אף שאינם קשורים בהכרח לשופט, או להליך המשפטי.

במהלך ההקלטה, הוא אף פנה לשופט בכינוי "חגיתוש".

ביום 9/6/14 התקיים הדיון בעניינו של הנאשם בפני השופט ואף נשמעו הטיעונים לעונש. לבקשת הנאשם אף אופשר לו להביא את דבריו. לאחר סיום הדיון, הוא ניגש אל השופט וביקש לתקן את הפרוטוקול והיא הבהירה לו כי הדיון הסתיים ועליו להגיש בקשה בכתב. הנאשם המשיך בפניותיו אל השופט וסרב לצאת מן האולם ובמקום התפתח דין ודברים והסתבר בדיעבד כי הנאשם הקליט את מהלך הדברים ועל כן לא היתה מחלוקת כלל ועיקר באשר לתוכנם.

במהלכם של הדברים חזר הנאשם על חלק מן הדברים אשר אמר בהקלטה אשר בדיסק לרבות "... ומה שאמרתי על בן אדם עם מגהץ אני מבקש מבית המשפט לחשוב... אני לא בכזאת קלות הייתי מוריד בן אדם עם מגהץ". לשאלת השופט למה כוונתו, השיב: "אמרתי בתקליטור שאם היה יוצא חוק במדינת ישראל שגריב עמרם שלום יכול להוריד בן אדם עם מגהץ, אז אם מישהו היה אומר לי תוריד את הבן אדם הזה, הייתי אומר מה פתאום למה? ואם היו אומרים לי שהגבר הזה אם לא תוריד אותו עם מגהץ הולך לרצוח את אשתו אז הייתי אומר להם תשבו וההמשך בתקליטור" ובהמשך: "את זכית להיות מורמת מעם ולהיות מסוגלת... אולי לא עם מגהץ אבל זה די דומה ראיתי הרבה כאלה זה קורה כל יום. אתם מגהצים ושולחים... בתקליטור יש דברים מאוד ראויים, הרבה יותר ראויים ממה שראיתי בחלק מאולמות בתי המשפט".

בהכרעת הדין נדחתה טענתו כי אין המדובר בלשון של איומים, מאחר שבצד דברים אלה, אמר הנאשם כי אף הוא עצמו ייבש הרבה אנשים ודאג לכך שצעקותיהם לא יישמעו וטרח בסוף הדיון להזכיר לשופט את דבריו אלה שנאמרו בתקליטור ולהבהיר לה כי עליה לחשוב היטב על דברים אלה בדיבור שנימת איום משתמעת ממנו.

נקבע בהכרעת הדין כי כאשר מוגש לשופטת העומדת לגזור את דינו של הנאשם דיסק בו מצולם הנאשם במשך שלוש שעות וחצי באופן המתואר לעיל וכאשר הנאשם מזכיר, לא אחת במהלך הדברים כי הוא יעשה רבות על מנת להעביר את עניינו מהשופטת לשופט אחר, הרי ברי כי הנאשם מבקש להטיל אימתו כי אכן כך יקרה.

כפי שציינתי לעיל, הליך שמיעת ההוכחות ארך זמן לא מועט, ובין היתר היה זה בשל אופן התנהלותו של הנאשם, במהלך הדיונים ואף באשר להם. פרוטוקול הדיונים רצוף החלטות בענין זה ולא היה בכך ואף בהטלת הוצאות על הנאשם כדי להביאו מלחדול מאופן התנהגות זה שהיה בו כדי להפריע למהלך הדיונים באופן תדיר ותכוף.

הנאשם עמד על כך כי הסניגור שמונה לו מטעם הסניגוריה הציבורית לא ייצג אותו בפועל ולא יעשה דבר, אלא הוא והוא בלבד יחקור את העדים, יטען את הטענות וכיו"ב. כל ההסברים כי ייטב לו באם יהיה מיוצג כראוי, נפלו על אזניים ערלות והוא סרב לעשות כן, דבר שאף בו היה כדי להביא להתמשכות ההליכים ולניהולם באופן בלתי ראוי.

יצוין כי הסניגור, עו"ד קונפורטי עשה מלאכתו לעילא ולעילא ועשה ככל אשר לאל ידו לסייע לנאשם, אלא שהנאשם לא התיר לו לעשות כן - וחבל.

חרף בקשותיהם החוזרות ונשנות של הסניגור, הנאשם והסניגוריה הציבורית, לא התרתי לעו"ד קונפורטי להשתחרר מייצוגו של הנאשם, כיוון שסברתי כי אף ייצוג בתנאים כאלה עדיף מהעדר ייצוג כלל ועיקר, ובמיוחד בנסיבותיו של הנאשם והיות ההליך עוסק בעיקר בשאלות משפטיות.

וראה לענין זה את ההחלטות הספציפיות שניתנו.

בשל אופן התנהלותו של הנאשם לא היה מנוס מלקצר את חקירתו של הנאשם עצמו ובשל כך אף חלקה של פרשת ההגנה לא התקיימה כלל ועיקר, מאחר שהנאשם עמד על כך שהוא ייכנס אל מתחם בית המשפט כאשר הוא לבוש במכנסיו בלבד ופלג גופו העליון עירום. גם בשלבים מאוחרים יותר, כאשר הנאשם לא התייצב והובא על ידי משטרת ישראל בשל צו הבאה שהוצא נגדו, הוא סרב להיכנס לאולם ביהמ"ש כאשר הוא לבוש, לאחר מכן, המשיך הנאשם בעמדתו זו ובדיונים שנקבעו לשמיעת הטיעונים לעונש, עמד על כך כי ייכנס לתחומי ביהמ"ש כאשר הוא לבוש בתחתונים בלבד, וכך האף התייצב בפתח ביהמ"ש.

לא היה בהחלטות ביהמ"ש, בהטלת הוצאות ואף במעצרו של הנאשם על ידי משטרת ישראל כדי להניאו מהתנהגותו זו וסוף דבר ניתנה ההחלטה כי למעשה, ההחלטה באם לטעון לעונש נתונה בידו, שכן אם יתייצב בבית המשפט באופן ראוי יוכל לעשות כן. באם יבחר שלא לעשות כן, ייראה כמי שוויתר על זכותו.

משהנאשם לא התייצב אף לדיון זה, בו ניתנה לו ההזדמנות האחרונה לעשות כן ולאחר דחיות רבות והזדמנויות רבות שניתנו לו, נשמעו טיעוני התביעה לענין העונש.

עו"ד קונפורטי לא יכול היה להביא טיעונים מטעמו לענין העונש, שכן הנאשם אסר עליו לטעון בעניינו טענה כלשהי

ובענין כלשהו.

ב"כ התביעה פתחה את טיעוניה לעונש בהצגת המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם.

לדבריה, מגיליון זה ניתן ללמוד על מסוכנותו של הנאשם שכן בעברו הרשעות בעבירות של העלבת עובדי ציבור, הפרעה להם, איומים ועוד. לטעמה של ב"כ התביעה, סיגל לעצמו הנאשם אופן התנהלות אלימה, הן פיזית והן מילולית.

ב"כ התביעה הדגישה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו וצינה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכים אלה. היא הוסיפה כי מעבר לכך שמדובר בעבירה של איומים, הרי שמדובר בפגיעה קשה בבעלי תפקידים ובשלטון החוק.

לטעמה של התביעה, מתחם הענישה הראוי במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל.

עוד הוסיפה התביעה כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו.

התביעה הציגה אסופת פסיקה ועתרה כי ביהמ"ש יטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 14 חודשים, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

בכל עבירה של איומים יש משום חומרה משום שהיא מאיימת על שלוותו של הפרט ופוגעת באוטונומיה שלו.

משנה חומרה יש בעבירה זו כשהיא מופנית כלפי עובדי ציבור, ויותר מכך אף כלפי שופטים.

כאשר מדובר באלה האמונים על שלטון החוק ועל אכיפתו, הרי שיש חשיבות ראשונה במעלה לכך שפעולתה של מערכת השפיטה תהיה תקינה וחופשית וכי השופטים העוסקים במלאכה, יוכלו לבצע את עבודתם ללא מורא וחשש מפני פגיעה בשלוות נפשם, בבטחונם האישי ובחירות פעולתם.

וכך נאמר ב- ע"פ 1867/01 מיארה נ. מ"י:

"אמת, איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו. הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי המשפט בפרט. יש לעוקרו משורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על ידי בעל דין, משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית".

מתחם הענישה שהציגה התביעה נכון וראוי.

בענייננו, אמנם אין המדובר באיומים ישירים ובוטים שהופנו כלפי השופטת במישרין, ומרביתם הכמעט מוחלטת של הדברים שהובאו מפיו של הנאשם בתקליטור הנזכר, אינם נשמעים לכשעצמם כדברי איום ובכך ניתן לראות נסיבה לקולא.

אולם, יש לבחון את הנסיבות הכוללות האופפות מקרה זה.

הנאשם בחר לפנות אל שופטת האמורה לגזור את דינו, בדרך בלתי אמצעית ובלתי מקובלת, כבדרך שבה נעשות פניות אל בית המשפט. אין להתעלם גם מהשלב בו הופנתה הפניה אל השופטת, דהיינו, בטרם הטיעונים לעונש וטרם מתן גזר הדין.

וכפי שצויין לעיל, החומרה שבדברים, מעבר לכך שמדובר בפניה לשופטת, היא באופן הבוטה והמטיל אימה שבפניה. אין נפקא מינה באם צפתה השופטת בדיסק במלואו אם לאו. בעצם המעשה יש כדי להטיל אימה על השופטת ולנסות להשפיע על הליך משפטי מתנהל.

הנאשם, כאמור לא טען לענין העונש.

ועם זאת אוכל להתייחס לנסיבותיו האישיות, כפי שהדברים עלו כחוט השני לאורך כל ההליך.

במהלך ההליך עלתה לא אחת הטענה הן מפיו של הנאשם והן על ידי בא כוחו, כי אין המדובר באיומים או בניסיון להטיל אימה, אלא זהו אופן התנהלותו הרגיל של הנאשם ודרך התנסחותו.

אף כפי שציינתי בהכרעת הדין, לא ניתן היה לקבל טענה זו.

משרוצה הנאשם הוא מתנסח בנימוס רב, ברהיטות ובדרך מקובלת. כך עשה בחלק, מזערי אמנם, בדיסק וכך עשה בסיכומיו להכרעת הדין, למשל.

נראה, איפוא, כי הדבר מצוי בשליטתו והוא בחר להעביר את הדיסק לשופטת כפי שהוא, ואף מבלי עריכה, מטעמיו שלו.

נסיבות חייו של הנאשם ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות אף הן עלו לאורך ההליך ומבין השיטין. מדובר בנאשם קשה יום, שנסיבותיו אינן קלות כלל ועיקר וחלק נכבד מהסתבכויותיו עם מערכות החוק נובעות מהסתבכויותיו האישיות והמשפחתיות.

הדבר אף עולה מגיליון המרשם הפלילי שלו המעלה הרשעות קודמות בעבירות של העלבת עובדי ציבור, הפרעה להם, איומים, עבירות אלימות במפשחה ועוד.

לא אחת אף ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל.

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו והיחס המזלזל שלו למערכות שלטון, אכיפת חוק ומשפט ניכר היה לעין כל, גם במהלך ניהול הליך זה.

על אף כל אלה, לא התעלמתי מקשייו האישיים והמשפחתיים של הנאשם, ואף מקשיי האישיות שלו הניכרים לעין כל, הגם שהוא עצמו מתעלם מהם.

ברי לי כי הנאשם נזקק לעזרה ואף ככל הנראה לטיפול כלשהו, אלא שהוא מסרב לכל הושטת יד הניתנת לו ולו לסיוע בייצוגו על ידי סניגור מעולה מן הסניגוריה הציבורית.

שקלתי לזכותו של הנאשם כי על אף שהרשעותיו האחרונות הן מהשנים 2016 ו-2015 הן מתייחסות לעבירות שבוצעו בשנים 2008-2009 ולמעשה, מאז המעשים נשוא כתב אישום זה, הוא לא הורשע בעבירות נוספות.

סוף דבר, ובמועד שנקבע למתן גזר הדין התייצב הנאשם בבית המשפט באופן נורמטיבי ואף התיר לעו"ד קונפורטי לייצג אותו בפועל.

הנאשם סיפר על שינויים באורחות חייו, בכמה וכמה מישורים. הוא ציין כי הבין שהוא סובל מבעיות שונות באישיותו, לרבות בעיות נפשיות שונות כפי שפרט ובדעתו אף לעזור לעצמו בתחום זה ועל כן כבר פנה לפסיכיאטר על מנת שסייע לו בכך.

עוד סיפר כי התקבל לעבודה חדשה בתחום עיסוקו כמנהל עבודה מוסמך והוא עתיד להתחיל בעבודה זו בימים הקרובים ומקווה להתמיד בה.

כמו כן, מסתבר כי לאחרונה הסתיים הליך הגירושין בעניינו של הנאשם ויש לקוות כי אף בכך יהיה שינוי לטובה.

ב"כ הנאשם הוסיף אף הוא וסיפר על השינויים בחייו של הנאשם ועוד סיפר על בעיותיו ומצוקותיו בעבר, שהן אלה אשר הביאו אותו למצב בו היה נתון בעת ביצוע המעשה.

על כן עתרו שניהם גם יחד לסיים הליך זה בכך שבית המשפט יסתפק בתקופה בה שהה הנאשם במעצר שהיא תקופה ארוכה באופן יחסי לכשעצמה.

כן עתרו שניהם כי בית המשפט יבטל את ההוצאות שהושטו על הנאשם במהלך ניהול ההליך מעת לעת.

לאחר שיקול מכלול השיקולים שנשקלו לעיל, ולאחר שהבאתי בחשבון את השינוי שכבר ערך הנאשם בחייו ומתעתד לערוך ומתוך תקווה כי הוא אכן עלה על דרך חדשה, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

1. 126 ימי מאסר לריצוי בפועל, מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם 9.6.2014.

עד 1.10.2014 וכן, 2.10.2014 עד 12.10.2014, כך שלמעשה ריצה הנאשם את מלוא עונש המאסר שהוטל

עליו ואין עליו לרצות מאסר בפועל כלשהו.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

במהלך ההליך בהחלטות שונות ועיתויים שונים, הוטלו על הנאשם הוצאות בשל אופן התנהלותו והפרעותיו החוזרות ונשנות להליך המשפטי. כפי שציינתי הן בהכרעת הדין והן לעיל, הביאה התנהלותו של הנאשם אף להתמשכות ההליך המשפטי והיה בה משום זלזול במערכת המשפט. יחד עם זאת, ומתוך כך שאני תקווה כפי שציינתי שהנאשם עושה שינוי באורחות חייו, יש בדעתי להתחשב בו גם בנושא זה, אם כי לא לגבי מלוא הסכום שהוטל עליו.

מכלל ההוצאות שהוטלו על הנאשם יהא עליו לשלם לאוצר המדינה סכום של 2,500 ₪. יתרת ההוצאות שהוטלו על הנאשם תבוטל.

בהסכמת הנאשם, יקוזז סכום ההוצאות מהפקדה במזומן מתיק מ"ת 28306-06-14, וזאת בכפוף לכל דין.

המחשב האישי של הנאשם אשר היה במשמורת בית המשפט - מוחזר לו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.